

“मीठे बच्चे- तिमी जति-जति बाबालाई प्रेमले याद गर्छौं उति-उति आशीर्वाद प्राप्त हुन्छ, पाप काटिंदै जान्छ ।”

प्रश्न:- बाबा बच्चाहरूलाई कुन धर्ममा टिक्नको लागी मत दिनुहुन्छ ?

उत्तर:- बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, तिमी आफ्नो विचित्रताको धर्ममा टिक, चित्रको धर्ममा होइन । जसरी बाबा विदेही, विचित्र हुनुहुन्छ त्यसैगरी बच्चाहरू पनि विचित्र छन् फेरि यहाँ चित्रमा (शरीरमा) आउँछन् । अब बाबा बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ- विचित्र बन, आफ्नो स्वधर्ममा टिक । देह-अभिमानमा नआऊ ।

प्रश्न:- भगवान् पनि ड्रामा अनुसार कुन कुराको लागि बाँधिनुभएको छ ?

उत्तर:- ड्रामा अनुसार बच्चाहरूलाई पतितबाट पावन बनाउनको लागि भगवान् पनि बाँधिनुभएको छ । उहाँलाई आउने पछि पुरुषोत्तम संगमयुगमा ।

ओम् शान्ति । बाबा बसेर रूहानी बच्चाहरूलाई सम्भाउनुहुन्छ, जब ओम् शान्ति भनिन्छ अर्थात् आफ्नो आत्माको स्वधर्मको परिचय दिइन्छ । त्यसैले बाबा पनि स्वतः याद आउँछ किनकि याद त हरेक मनुष्यले भगवान्लाई नै गर्छन् । केवल भगवान्को पूरा परिचय छैन । भगवान् आफ्नो र आत्माको परिचय दिनको लागि नै आउनुहुन्छ । पतित-पावन भनिन्छ नै भगवान्लाई । पतितबाट पावन बनाउनको लागि नै भगवान् पनि ड्रामा अनुसार बाँधिनु भएको छ । उहाँलाई पनि आउनुपर्छ पुरुषोत्तम संगमयुगमा । संगमयुगको ज्ञान पनि दिनुहुन्छ । पुरानो दुनियाँ र नयाँ दुनियाँको बिचमा नै बाबा आउनुहुन्छ । पुरानो दुनियाँलाई मृत्युलोक र नयाँ दुनियाँलाई अमरलोक भनिन्छ । मृत्युलोकमा आयु कम हुन्छ, यो पनि तिमीले जानेका छौ । अकालमा मृत्यु भइरहन्छ । त्यो फेरि हो अमरलोक जहाँ अकालमा मृत्यु हुँदैन किनकि पवित्र हुन्छन् । अपवित्रताले व्यभिचारी बन्छन् र आयु पनि कम हुन्छ । बल पनि कम हुन्छ । सत्ययुगमा पवित्र भएको कारणले अव्यभिचारी हुन्छन् । बल पनि धेरै रहन्छ । बल विना राजाई कसरी प्राप्त गर्न सक्छन् ? अवश्य पनि बाबाबाट उनीहरूले आशीर्वाद प्राप्त गरेको हुनुपर्छ । बाबा हुनुहुन्छ सर्वशक्तिमान् । आशीर्वाद कसरी लिए होलान् ? बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर । जसले बढी याद गरे, उनीहरूले नै आशीर्वाद लिए । आशीर्वाद कुनै माग्ने चीज होइन । यो त मेहनत गर्ने चीज हो । जति बढी याद गर्नेछौ उति बढी आशीर्वाद मिल्नेछ अर्थात् उच्च पद मिल्नेछ । याद नै गरेनौ भने आशीर्वाद पनि मिल्नेछैन । लौकिक पिताले बच्चाहरूलाई कहिल्यै मलाई याद गर भन्दैनन् । उनीहरू सानो उमेरदेखि नै आफैं मम्मा-बाबा भनिरहन्छन् । अंगहरू साना हुन्छन्, ठूला बच्चाहरूले कहिल्यै यसरी बाबा-बाबा, मम्मा-मम्मा भन्दैनन् । उनीहरूको बुद्धिमा रहन्छ- यी हाम्रा माता-पिता हुन्, जसबाट यो वर्सा मिल्नु छ । मुखले भन्ने वा याद गर्ने कुरा रहँदैन । यहाँ त बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई र वर्सालाई याद गर । हदका सम्बन्धलाई छोडेर अब बेहदको सम्बन्धलाई याद गर्नु छ । हाम्रो गति होस् भन्ने सबैले चाहन्छन् । गति भनिन्छ मुक्तिधामलाई । सद्गति भनिन्छ फेरि सुखधाममा आउनुलाई । पहिले आउनेलाई अवश्य सुख नै मिल्नेछ । बाबा सुखको लागि नै आउनुहुन्छ । अवश्य कुनै कुरा कठिन छ, त्यसैले यसलाई उच्च पढाइ भनिन्छ । जति उच्च पढाइ हुन्छ उति गान्हो पनि हुन्छ । सबैले त पास गर्न सक्दैनन् । सबैभन्दा ठूलो परीक्षा थोरै विद्यार्थीले पास गर्छन् किनकि ठूलो परीक्षा पास गरेपछि सरकारलाई पनि धेरै तलब दिनुपर्छ नि । कति विद्यार्थीहरू ठूलो परीक्षा पास गरेर पनि त्यसै बसेका हुन्छन् । सरकारको पासमा यति पैसा हुँदैन जसले धेरै तलब दिन सकोस् । यहाँ त बाबा भन्नुहुन्छ- जति धेरै पढ्नेछौ उति उच्च पद पाउनेछौ । सबै राजा वा धनी बन्छन् यस्तो पनि होइन । सारा कुरा पढाइमा भर पर्छ । भक्तिलाई पढाइ भनिदैन । यो त हो रूहानी ज्ञान, जुन रूहानी बाबाले पढाउनुहुन्छ । कति उच्च पढाइ छ । बच्चाहरूलाई गान्हो लाग्छ किनकि बाबालाई याद गर्दैनन् । त्यसैले चरित्र पनि सुध्दैन । जसले राम्रोसँग याद गर्छन् उनीहरूको चरित्र पनि राम्रो हुन्छ । धेरै मीठा सेवाधारी बन्दै जान्छन् । चरित्र असल छैन भने कसैले मन पनि पराउँदैन । जो फेल हुन्छन्, अवश्य चरित्रमा नै रोला(गडबडी) छ । श्री लक्ष्मी-नारायणको चरित्र धेरै राम्रो छ । रामको दुई कला कम हुन्छ । रावण राज्यमा भुट खण्ड हुन्छ । सचखण्डमा त अलिकति पनि भुट हुन सक्दैन । रावण राज्यमा छ भुट नै भुट । भुटा मनुष्यहरूलाई दैवी गुणवाला भन्न मिल्दैन । यो बेहदको कुरा हो । अब बाबा भन्नुहुन्छ- यस्ता भुटा कुरा कसैको न त सुन, न सुनाऊ । एक ईश्वरको मतलाई नै सच्चा

(लिलगल) मत भनिन्छ । मनुष्य मतलाई भुट (इलिलगल) मत भनिन्छ । सच्चा मतले तिमी उच्च बन्छौ । तर सबै चलन सक्दैनन्, त्यसैले भुटा बन्न पुग्छन् । कतिले बाबासँग प्रतिज्ञा पनि गर्छन्— बाबा यो उमेरसम्म हामीले गलत काम गरेका छौं, अब गर्नेछैनौं । सबैभन्दा गलत काम हो विकारको भूत । देह-अभिमानको भूत त सबैमा छ नि । मायावी पुरुषमा देह-अभिमान नै हुन्छ । बाबा त हुनुहुन्छ नै विदेही, विचित्र । त्यसैले बच्चाहरू पनि विचित्र छन् । यो बुझ्नुपर्ने कुरा छ । हामी आत्माहरू विचित्र छौं फेरि यहाँ चित्र (शरीर) मा आउँछौं । अहिले बाबा फेरि भन्नुहुन्छ— विचित्र बन । आफ्नो स्वधर्ममा टिक । चित्रको धर्ममा नटिक । विचित्रताको धर्ममा टिक । देह-अभिमानमा नआऊ । बाबा कति सम्झाउनुहुन्छ— यसमा यादको धेरै आवश्यकता छ । बाबा भन्नुहुन्छ— आफूलाई आत्मा सम्झेर मलाई याद गर्‍यो भने तिमी सतोप्रधान, पवित्र बनेछौ । विकारमा जानाले धेरै दण्ड मिल्छ । बाबाको बनेपछि यदि कुनै भूल हुन्छ भने फेरि गायन छ— सतगुरुका निन्दक ठौर न पाये । यदि तिमी मेरो मतमा चलेर पवित्र बनेनौ भने सय गुणा दण्ड भोग्नु पर्नेछ । विवेक चलाउनुपर्छ । यदि हामी याद गर्न सक्दैनौ भने त्यति उच्च पद पनि पाउन सक्दैनौ । पुरुषार्थको लागि समय पनि दिनुहुन्छ । तिमीलाई भन्छन् के सबुत छ ? भन, जुन तनमा आउनुहुन्छ उनी प्रजापिता ब्रह्मा त मनुष्य हुन् नि । मनुष्यको शरीरको नाम हुन्छ । शिवबाबा न त मनुष्य हुनुहुन्छ, न देवता । उहाँलाई परम आत्मा भनिन्छ । उहाँ त पतित वा पावन बन्नुहुन्छ, उहाँले सम्झाउनुहुन्छ— मलाई याद गर्‍यो भने तिम्रो पाप काटिनेछ । बाबा नै बसेर सम्झाउनुहुन्छ— तिमी सतोप्रधान थियौ, अहिले तमोप्रधान बनेका छौ । फेरि सतोप्रधान बन्नको लागि मलाई याद गर । यी देवताहरूको योग्यता हेर कस्तो छ ? उनीहरूसँग दया मान्नेलाई हेर आश्चर्य लाग्छ— हामी के थियौं । फेरि ८४ जन्ममा यति धेरै गिरेर एकदमै चट भएका छौं ।

बाबा भन्नुहुन्छ— मीठा-प्यारा बच्चाहरू, तिमी देवी घरानाका थियौ । अहिले आफ्नो चालचलनलाई हेर, यस्तो देवी-देवता बन्न सक्छौ ? यस्तो होइन, सबै लक्ष्मी-नारायण बन्दछन् । तब त सारा फूलहरूको बगैँचा हुनेछ । शिवबाबालाई केवल गुलाबको फूल नै चढाउनु— यस्तो होइन, फूल पनि चढाउँछन्, आँक पनि चढाउँछन् । बाबाका बच्चाहरू कुनै त फूल पनि बन्छन्, कुनै आँक पनि बन्छन् । पास फेल त हुन्छन् नै । स्वयम् पनि सम्झन्छन्, यस्ता राजा त बन्न सक्दैनौ । आफू समान नै बनाउँदैनन्, धनी कसरी, को बन्दछन् त्यो त बाबाले नै जान्नुहुन्छ । पछि गएर तिमी बच्चाहरूले पनि सम्झनेछौ— फलानो बाबाको कति मदतगार छ । कल्प-कल्प जसले जे गरेको छ त्यही गर्नेछ । यसमा फरक पर्न सक्दैन । बाबाले प्वाइन्ट त दिइरहनुहुन्छ । यसरी-यसरी बाबालाई याद गर्नु छ र ट्रान्सफर (बदली) पनि गर्नु छ । भक्तिमार्गमा तिमी ईश्वर अर्थ गर्दछौ । तर ईश्वरलाई जान्दैनौ । यति सम्झन्छौ— भगवान् उच्चभन्दा उच्च हुनुहुन्छ । यस्तो होइन, उच्चभन्दा उच्च नाम-रूपवाला हुनुहुन्छ । उहाँ हुनुहुन्छ नै निराकार । फेरि उच्चभन्दा उच्च साकार यहाँ छन् । ब्रह्मा, विष्णु, शंकरलाई देवता भनिन्छ । ब्रह्मा देवताए नमः, विष्णु देवताए नमः फेरि भन्छन् शिव परमात्माए नमः । त्यसैले परमात्मा ठूलो हुनुभयो नि । ब्रह्मा, विष्णु, शंकरलाई परमात्मा भनिँदैन । मुखले भन्छन् पनि— शिव परमात्माए नमः । त्यसैले अवश्य परमात्मा एक हुनुभयो नि । देवताहरूलाई नमन गर्छन् । मनुष्य लोकमा मनुष्यलाई मनुष्य भनिन्छ । उनलाई फेरि परमात्माए नमः भन्नु— यो त पूरा अज्ञान हो । ईश्वर सर्वव्यापी हुनुहुन्छ भन्ने कुरा सबैको बुद्धिमा छ । अहिले तिमी बच्चाहरू सम्झन्छौ भगवान् त एक हुनुहुन्छ । उहाँलाई नै पतित-पावन भनिन्छ । सबैलाई पावन बनाउनु— यो भगवान्को नै काम हो । जगतको गुरु कुनै मनुष्य हुन सक्दैन । गुरु पावन हुन्छन् नि । यहाँ त सबै छन् विकारबाट पैदा हुनेवाला । ज्ञानलाई अमृत भनिन्छ, भक्तिलाई अमृत भनिँदैन । भक्तिमार्गमा भक्ति नै चल्छ । सबै मनुष्य भक्तिमा छन् । ज्ञानसागर, जगतका गुरु एकलाई नै भनिन्छ । अहिले तिमी जान्दछौ— बाबा आएर के गर्नुहुन्छ । तत्त्वलाई पनि पवित्र बनाउनुहुन्छ । ड्रामामा उहाँको पार्ट छ । बाबा निमित्त बन्नुहुन्छ सर्वको सद्गति दाता हुनुहुन्छ । अब यो सम्झाउने कसरी ? आउन त धेरै आउँछन् । उद्घाटन गर्न आउँछन् भने उनीहरूलाई तार (सन्देश) दिइन्छ— होनहार विनाशभन्दा पहिले बेहदको बाबालाई जानेर उहाँबाट नै वर्सा लिनहोस् । उहाँ हुनुहुन्छ रूहानी बाबा । जति पनि मनुष्य मात्र छन् सबैले फादर भन्छन् । रचयिता हुनुहुन्छ भने अवश्य रचनालाई वर्सा मिल्नेछ । बेहदका पितालाई कसैले जान्दैनन् । बाबालाई भुल्नु यो पनि ड्रामामा निश्चित छ । बेहदका बाबा सबैभन्दा उच्च हुनुहुन्छ, उहाँले कुनै हदको वर्सा त दिनुहुन्छ नि । लौकिक पिता हुँदा-हुँदै बेहदका पितालाई सबैले याद गर्छन् । सत्ययुगमा

उहाँलाई कसैले याद गर्दैनन् किनकि बेहद सुखको वर्सा मिलेको हुन्छ। अहिले तिमी बाबालाई याद गर्छौ। आत्माले नै याद गर्छ फेरि आत्माले आफूलाई र आफ्नो पितालाई, ड्रामालाई भुल्दछ। मायाको छाया पर्छ। सतोप्रधान बुद्धिलाई फेरि तमोप्रधान अवश्य हुनु छ। स्मृतिमा आउँछ, नयाँ दुनियाँमा देवी-देवताहरू सतोप्रधान थिए, यो कसैले पनि जान्दैन। दुनियाँ नै सतोप्रधान, स्वर्णिम युग बन्छ। त्यसलाई भनिन्छ नयाँ दुनियाँ। यो हो तमोप्रधान, कलियुग। यी सबै कुराहरू बाबाले नै आएर सम्झाउनुहुन्छ। कल्प-कल्प जुन वर्सा तिमी लिन्छौ, पुरुषार्थ अनुसार उही मिल्नु छ। तिमीलाई पनि अहिले थाहा भएको छ— हामी यस्तो (देवता) थियौं फेरि यसरी तल भर्छौ। बाबाले नै बताउनुहुन्छ— यस्तो-यस्तो हुनेछ। कसैले भन्छन्— कोशिश धेरै गर्छौं तर याद टिक्दैन। यसमा बाबा अथवा टीचरले के गर्ने, कसैले पढ्दैन भने टीचरले के गर्ने? टीचरले आशीर्वाद गर्नु भने त फेरि सबै पास हुनेछन्। पढाइमा फरक त धेरै रहन्छ। यो हो बिल्कुलै नयाँ पढाइ। यहाँ तिम्रो पासमा अक्सर गरेर गरिब दुःखी नै आउँछन्, धनीहरू आउने छैनन्। दुःखी छन् त्यसैले आउँछन्। धनीहरू सम्झन्छन् हामी त स्वर्गमा बसेका छौं। त कदिरमा छैन, जसको त कदिरमा छ उनलाई तुरुन्तै निश्चय बसिहाल्छ। निश्चय हुन र संशय हुनमा समय लाग्दैन। मायाले तुरुन्तै भुलाइदिन्छ। समय त लाग्छ नि। यसमा अलमलिनुपर्दैन। आफूमाथि दया गर्नु छ। श्रीमत त मिलिरहन्छ। कति सहज कुरा बाबा भन्नुहुन्छ— आफूलाई आत्मा सम्झेर मलाई याद गर।

तिमी जान्दछौ— यो हो नै मृत्युलोक। त्यो हो अमरलोक। वहाँ अकालमा मृत्यु हुँदैन। क्लासमा विद्यार्थी नम्बरवार बस्छन् नि। यो पनि स्कूल हो नि। ब्राह्मणीसँग सोधिन्छ— तिम्रो पासमा नम्बरवार होशियार बच्चाहरू को-को छन्? जसले राम्ररी पढ्छन् उनीहरू दाहिनेतर्फ (राइट साइडमा) हुनुपर्छ। दाहिने हात (राइट हैन्ड) को महत्त्व हुन्छ नि। पूजा आदि पनि दाहिने हातले गरिन्छ। बच्चाहरूले ख्याल गरिराख्नु— सत्ययुगमा के-के होला। सत्ययुग याद आयो भने सत् बाबा पनि याद आउनेछ। बाबाले हामीलाई सत्ययुगको मालिक बनाउनुहुन्छ। हामीलाई यो बादशाही कसरी मिलेको छ यो कुरा वहाँ याद रहदैन। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— यी लक्ष्मी-नारायणमा पनि यो ज्ञान हुँदैन। बाबाले हरेक कुरा राम्रोसँग सम्झाइरहनुहुन्छ। जसले कल्प पहिले बुझेका थिए, उनीहरूले अवश्य बुझ्नेछन्। फेरि पनि पुरुषार्थ गर्नुपर्छ नि। बाबा आउनुहुन्छ नै पढाउनको लागि। यो पढाइ हो, यसमा धेरै समझ चाहिन्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) यो रूहानी पढाइ धेरै उच्च र कठिन छ, यसमा पास हुनको लागि बाबाको यादद्वारा आशीर्वाद लिनु छ। आफ्नो चरित्र सुधार्नु छ।
- २) अब कुनै गलत (इलिगल) काम गर्नु छैन। विचित्र बनेर आफ्नो स्वधर्ममा टिक्नु छ र विचित्र बाबाको सच्चा (लिगल) मतमा चल्नु छ।

वरदानः— दृढ निश्चयको आधारमा सदा विजयी बन्नेवाला ब्रह्मा बाबाको स्नेही भव

जसले दृढ निश्चय राख्छ, निश्चयको विजय कहिल्यै टल्न सक्दैन। चाहे पाँचै तत्त्व या आत्माहरूले जतिसुकै सामना गरून्, उनीहरूले सामना गरे पनि तिमी अटल निश्चयको आधारमा समाहित गर्ने शक्तिद्वारा त्यस सामनालाई समाहित गर्नेछौ। कहिल्यै निश्चयमा हलचल हुन सक्दैन। यस्तो अचल रहनेवाला विजयी बच्चाहरू नै बाबाका स्नेही हुन्छन्। स्नेही बच्चाहरू सदा ब्रह्मा बाबाको भुजामा समाहित रहन्छन्।

स्लोगनः— सबै खजानाको चाबी प्राप्त गर्नु छ भने परमात्म-प्यारको अनुभवी बन।